

ogsaa sagt i Udvaaget — og kan det ærede Medlem gennem sine Meningsfæller give os Vejledning og Oplysning, er jeg for mit Vedkommende villig til at tage derimod. Skulde det ikke kunne lykkes at faa Paragraffen affattet saaledes, at man finder den brugelig og praktisk, maa jeg vende tilbage til den Mening, at saa var det bedre at sige i dette Lovforslag, at Loven af 4. Oktober 1919 overhovedet ikke gælder i Sønderjylland, og saa maa man i Fremtiden se, hvad man vil gøre. Det er min Stilling til denne Sag.

Povlsen: Den højtærede Kirkeministers Udtalelser om Ritualfriheden i Sønderjylland var ikke særlig klare, men saa meget turde dog fremgaa af dem med temmelig stor Klarhed, at min Paastand er rigtig: at saafremt det foreliggende Lovforslag vedtages, er det ude med Ritualfriheden i Sønderjylland, indtil den atter indføres ved en kongelig Anordning. Hvorledes det vil gaa, derom udtalte den højtærede Kirkeminister sig ikke. Hans Udtalelser var saadanne, at de maaske kan berolige baade det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og det ærede Medlem Hr. Moltesen, som jo er i høj Grad uenige. Den højtærede Kirkeminister vilde først spørge de kirkelige Myndigheder i Sønderjylland, forinden han traf nogen Afgørelse, for man skulde ikke gribe ind i Menighedernes Frihed. Deri har den højtærede Kirkeminister Ret, det er netop Menighedernes Frihed, jeg kæmper for; men er den højtærede Kirkeminister saa sikker paa, at den Afgørelse, som de kirkelige Myndigheder vil tilraade ham, ikke vil gribe ind i Menighedernes Frihed? Jeg tror, man gør bedst i at lade Forholdet være, som det er, indtil Livet afgør, hvad der skal blive ved at være.

Niels Frederiksen: Jeg takker den højtærede Kirkeminister for Svaret. Det fremgaar deraf, at den Jord, der henligger til Præstegaarde i Sønderjylland, kun kan anvendes til Oprettelse af Husmandsbrug eller til Tillæg til bestaaende Huse, som da bliver selvstændige Brug. Jeg er glad ved at faa dette klaret helt; jeg tror, det var berettiget at drage dette Spørgsmaal frem her under Behandlingen. Jeg maa vistnok efter den højtærede Ministers Svar have Lov til at gaa ud fra, at et andet Punkt i Lov af 4. Oktober 1919 ogsaa gælder for Sønderjylland, nemlig at den Afhændelse, som Menighedsraaden dernede foretager af Præstegaardsjord, sker ti en efter nævnte Lov kvalificeret Ansøger. Det er efter min

Opfattelse ganske nødvendigt, hvis Loven overhovedet skal gælde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Mindretal* (Borgbjerg, A. M. Hansen, Knud Hansen, C. Jacobsen, Kammersgaard, Gerhard Nielsen og Povlsen)

forkastedes med 63 Stemmer mod 47.

Ændringsforslag Nr. 2 af samme *Mindretal* til samme Paragraf

forkastedes med 64 Stemmer mod 47.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 af *Mindretallet under Nr. 1*

forkastedes med 64 Stemmer mod 49.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 af *Mindretallet under Nr. 1*

forkastedes med 64 Stemmer mod 49.

Ændringsforslag Nr. 5 af *Kirkeministeren*, tiltraadt af et *Mindretal* (Mads Gram, Grønbæk, J. Jacobsen, Lillelund og Moltesen), om forandret Affattelse af Lovforslaget

vedtoges med 64 Stemmer, medens 37 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Valg af Biskopper.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5239, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1807).

Formanden: I Betænkningen over dette Lovforslag fremsættes en Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen af følgende Ordlyd:

„Idet Folketinget opfordrer Regeringen til at nedsætte et kirkelig-politisk Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Stat og Kirke og til eventuelt at udarbejde Forslag om Kirkens Adskillelse fra Staten, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“